Mizah

BU BAHARA BU ÇİÇEK

— Affedersiniz, fesleğen bulamadığım için papatya takıyorum !

FIKRALAR

YOL

Hacı Ağa, Karaköy durağında durmuş, Beyoğluna giden yolu göstererek soruyordu:

— Bu yol nereye çıkarır, oğul?

Bu sırada oradan geçmekte olan Taksim Gazinosu müdürü Leblebi Mehmet âmme namına cevap verdi:

— Taksim Belediye Gazinosuna çıkarır babacığım!

OH, NE ALÂ !

Sadettin Kaynak bir pazar toplantısı tertip etmişti. Tanıdıklarından bir hanımı çağırırken :

— Siz de gelebilir misiniz? diye sordu.

— Kocam müsaade ederse gelirim. Ben daima onun dediğini yaparım.

Sadettin Kaynak yine sordu:

— O muhakkak. Fakat acaba beyefendi müsaade eder mi?

— Eder. Çünkü o da daima benim dediğimi yapar!

İMA

Keman üstadı Âli Sezin borç verdiği bir arkadaşından parasını bir türlü kurtaramadığından şikâyet ediyordu.

Arkadaşı Hasan Ferit:

— Bir biçimine getirip ima etsen bari, dedi.

Âli Sezin cevap verdi:

— Ettim, birader, ettim ama, anlamadı. Artık, bunların ima olduğunu açıkça söyliyemez-

TEPKİLİ MOTÖR

Bahçe mimarı Mevlût Baysal arkadaşının bedbaht aşk macerasını dinledikten sonra:

— Vah vah! dedi. Yazık! Demek aranıza babası girdi ha?

Genç âşık tashih etti:

— Aramıza girmedi, benim arkama indi!

İNSAF !

Mişon Tarabyadaki yazlık köşkü daha şimdiden peylemişti. Karısı sordu:

— Evin kaç odası var?

— Üçü aşağıda, üçü ortada, dördü en üst katta on odası var.

— Az!

— Amma yaptın be, Rebeka! On oda az mı?

— Tabii az, Mişon. Ben, benim annesi, benim babası, annemin yeni kocası, babamın yeni karısı, yeni babamın çocukları, eski babamın kızları... Bize yetişir. E ama, sana da bir oturacak yer ister değil mi ya?

ALLAH ŞAŞIRTMASIN !

Ahmet Soysal arkadaşının evlendiğini haber almıştı. Merakla sordu:

— Yengemizi tanıyor muyuz bari?

Arkadaşı cevap verdi:

— Tanırsın ya. Bizim fakülteden Bohça Kadriye.

— Yok canım! Allah Allah! Ben onu dünyada evlenmemeye karar vermiş sanırdım.

Yeni evli derin derin içini çekti:

— Ben de öyle sandım da ondan tuzağa düştüm ya!

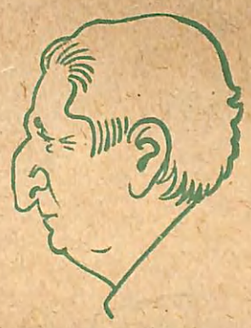

DALGINLIK

Avukat İrfan Emin, Hukuk salonunda arkadaşına:

— Bizim Ahmedi görüyor musun? dedi, gittikçe dalgınlaşıyor, birader. Bak şimdi ne yapıyor!

— Bir kadını dansa kaldırıyor.

— Karısı zannederek mi?

İrfan Emin içini çekti:

— Hayır, karısını kaldırıyor. Ama, başkası zannederek!

BELLİ OLMAZ !

Defterdarlık muhasebe müdürü Tevfik, ahbaplarından «genç» (yani orta yaşlı) bir hanımefendiye bir gün sordu:

— Artık sizin de evlenme çağınız geldi, maşallah.. Bilmem niçin bu kadar müşkülpesend davranıyorsunuz.

Genç irisi hanımefendi, gözlerini süzerek cevap verdi :

— Ben hayatta türlü meşakkat çeken fakat hepsine göğüs geren azimkâr ve irade sahibi bir erkekle evlenmek istiyorum. Böylesi de...

Defterdarlık muhasebe müdürü Tevfik hayretle kaşlarını dikerek atıldı:

— Öylesi de sizinle evlenmeden belli olmaz ki!

TÜRKÇESİ

Hacı Ağanın hanımı parmaklarını dolduran yüzüklerden birini göstererek:

— Şu yeşil taşı görüyor musunuz? dedi. Dün bin beş yüz liraya aldık. Çok çetefil bir ismi var. Siz böyle şeylerden anlarsınız. Söylesenize Allah aşkına. Zeberced mi, zebercüd mü?

Eski Belediye Fen Müdürü Hüsnü Keseroğlu şöyle bir göz attıktan sonra cevap verdi:

— Dilinizi yormaya hiç zahmet etmeyin. Ben size bunun [illegible] söyliyeyim: Cam.

PERİ

Dördüncü sayısı

Harikulâde yazı ve resimlerle

Yarın çıkıyor!

Sayı : 146 Cilt: 6 FİATI 25 KURUŞTUR 22 Nisan 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Konağı yanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

MA'ZERET

MEMLEKET bir mücadele devri yaşamaktadır. İhtikârla mücadele, veremle mücadele, suiistimalle mücadele, hayat pahalılığı ile mücadele... mücadele... mücadele .

Tetkik edilirse bütün bu mücadele mevzuları zincir gibi birbirine bağlıdır ve hepsinin sonu hayat pahalılığına dayanır. Yalnız bir şeye dikkat ediyorum: Cinayetlerden tutun da ihtilâslara kadar bütün suçlular bir noktada hep kendilerini kaybediyorlar. Eğer hâdise bir katil ise «bir an geldi, ondan sonra ne yaptığımı bilmiyorum.» diyor. Hırsızlık ise: «İçeriye girdim .Gözümün önünde mücevherat vardı. Ondan sonra artık ne yaptığımı bilmiyorum.» diyor. İhtilâs eden de «Cebimde bu parayı hissedince gözlerim kararardı. Ne yaptığımı bilmiyorum!» diyor. Biraz daha pişkinliğe vursalar bunlara sebep olârak havanın kötülüğünü ileri sürecekler.

Adamın biri günah çıkartmak için papaza gitmiş:

— Papaz efendi! demiş... Geçen gün uslu uslu otururken baldızım odaya girdi... Birdenbire hava bozdu, bir fırtına, bir yağmur. Ben o anda ne yaptığımı bilemedim!

Papaz, Allahın rahmetinden ümit kesilmiyeceğini söylemiş. Günahkâr:

— Evvelki gün de... Komşu kadın gelmişti... Birden bir rüzgâr, bir fırtına... Ondan sonra ne oldu? Bilmiyorum...

Der demez, papaz kalkmış; pencereden bakmış:

— Oğlum! demiş... Deminden beri havada bir sıkıntı var. Fırtına patlamadan sen şöyle bir dolaş!

MİZAHÇI

YUKARIDAN BAKIŞ !

Hükûmet — Merak etmeyin, sizi kurtarması için İstanbul Belediyesine emir verdim!

Taş devrinden bir levha

Yazan: **Refi' Cevad ULUNAY**

Sene 19 . . Kâğıthane sırtlarında, Okmeydanı yamaçlarında, Eyüp, Otakçılar bayırlarındaki kovuklarda ,vaktiyle İstanbullu oldukları söylenen acayip şekilli insanlar... Bu sun'î mağaralardan birinin önündeki kocaman bir taşın üzerinde Ezraka nine oturmuş güneşleniyor. Sırtında kaba dokunmuş yünden bir atkı, porsuk karnını tam örtemiyen seyrek dokumlu bir peştemal diz kapaklarına kadar iniyor. Bir çift örümceğe benziyen kemikli elleri ile kirli saçlarını karıştırıyor, koltuk altlarını, göğsünü kaşıyor, tırnağına takılan bir pire, kene yahut biti çengel parmakları ile buruyor, taşın üstünde kırıyor.. Bu sırada yamaçtan sırtına bir tulum yüklenmiş genç bir kadın yavaş yavaş çıkar; Ezraka ninenin önüne gelir, tulumu yere koyar...

— Nasılsın nine?

Kocakarı elini kulağına götürerek:

— Ha?

Bağıra bağıra:

— Nasılsın? dedim...

— Oğlan ava gitti. Gelin de içeride çocukları bitliyor...

— Onu sormuyorum.. seni soruyorum. Hasta dediler...

— Bu sene tam yüz beşine bastım.

İçeriden paçavralara bürünmüş, yarı çıplak, saçları taras turas altmışlık bir kadın çıkar.

Yüzlük kadının karşısına geçer, ve her hecenin telâffuzunu belli edecek surette ağzını tahrik ederek:

— Kadın nine... Bize biraz eski zamanlardan bahsetsene...

İhtiyarın yüzü güler:

— İlâhi kız... Yine beni tuhaf tuhaf söyleteceksin. Haydi biraz gevezelik edeyim... Fazla söyletmeyin yoruluyorum... O zaman biz mahalle denilen ev kümelerinde oturuyorduk. Yiyeceği içeceği kasap, bakkal, denilen esnaftan alırdık... Bunlar da bize istedikleri gibi oyun oynarlardı. Bir de bakarsın... Et pahaya çıkar... Hiç unutmam... o zaman bana zafiyet gelmişti. Doktorlar ille et yiyecek! dediler. Zavallı babamın kudreti yok. Emekli aylığı ne ki?.. Kocam desen memurdu...

— O zaman canavar avına gitmezler miydi?

— Ayol... Aksarayda canavar avı olur mu?.. Pahalılık günden güne arttı... Belediye...

— Kadın nine, belediye nedir?

—Vallahi belediyenin ne olduğunu ben anlamadım. Üstüne lâzım olmayan şeylere karışır ve herkes onu azarlardı. Bunun da bir reisi vardı... Meydan genişletir, yol açar, merdiven yapardı. Sonra ikide birde Ankaraya gider orada bilmem hangi bakanla suçlu imtihanı olurmuş. Nihayet ,halk bıktı... Pahalılık canımıza tak dedi. Yavaş yavaş herkes şehri bıraktı, civara yayılmağa başladı. Zaten evsizlikten boş yer bulan hemen çerden çöpten, şeker kutularından bir kulübe kuruyor, kafasını sokuyordu. Derken bu tahta parçaları da pahaya çıktı. O zaman yamaçlarda eskiden kalma taş mağaralara sığındık.

— Kadın nine... Belediye midir, beliye midir? O ne oldu?

— Benim gençliğimdeki hayat pahalılığından kimin suçlu olduğu anlaşılmamıştı. Ben yüz beşime geldiğime göre aşağı yukarı doksan senedir hâlâ bu iş meydana çıkmadı. Başkanlar değişti, bakanların yerine başkaları geldi... Hâlâ bu mesele halledilemedi... Birbirlerine cevap yazıyorlar.

O esnada üzeri işlenmiş taş plâka yüklü bir eşeği sevkeden gazete müvezzii bağırarak geçer:

— Haydi yazıyor. Başkanın bakana cevabını yazıyor. Mes'uliyeti yazıyor: Cumhuriyet, Yeni Sabah, Hürriyet, Tasvir!..

Halk — İmdat, merhamet, kıyma bana...
Pahalılık — Sen bana değil, arkadan gelene yalvar !

— Bayım, hesabınızı ne zaman ödeyeceksiniz?
— Merak etme, Marşal plânından ödenecektir !

Betarzı Kudema

Kaside

Gittikçe diğer-gûn oluyor hali cihânın
Kaabil mi mekân tutması dillerde safânın

Et beş yüze, rûgan yedi yüz elliye çıktı
Yârab sonu gelmez mi bu kahtın, bu galânın

Gitmiş bırakıp kendisi çoktan bu diyârı
Yalnız adıdır kalmış olan âr-ü hayânın

Sen şimdi vefâ bekleme bir kimseden aslâ
Buz üstüne yaz va'dini ebnâ-yi zamânın

Saplar da verem tîrini cangâhına halkın
Bir kerre dönüp baktığı yoktur küberânın

Er, geç katar erzakına sem Hazret-i Allah
Her kim ki olur rızkına mâni' fukarânın

Vermiş bize Hak öyle vezinsiz bir akıl kim
Ardıncâ şitâbân oluruz bâd-ı vezânın

Her tuttuğumuz iş pis olur ellerimizde
Dersem yaraşır: hâlikıyız sehv-ü hatânın

Az kaldı lisan mahv-ü perîşân oluyordu
Eydî-i cefâsında beş, on yâve-serânın

Hep biz biliriz zannile hâlâ kakavanlar
Enva'ını safetmededirler hezeyânın

Bir gün de kulak tutmadılar pendine hayfâ
(Adnan) gibi dânişveri-i pâkize-edânın

Hayretten açık kaldı dehânım okuyunca
Pek loştu geçen günkü beyânâtı (Urân)ın

Ber-vechi nizâm olduğu gün bizde seçimler
Feryâdını seyretmelidir (Ekrem Orân)ın

Bilmem ne olur hâli acep âh o zamanda
(Kaplan) denilen müfrit-i muhtâc-ı devânın

(Yalman) Beyimiz oldu bu günlerde piyazcı
Bilmez mi acep okkası kaç şimdi soğanın

Evlerde olan kazma, kürek yandı bu yıl hep
Hâlâ çekilip gittiği yok fasl-ı şitânın

Şükretmeli kim ufk-ı siyâsîdeki sarsar
Peydâ-yi sükûn eyledi lûtfiyle Hudânın

Nâkusuna ot tıkmada (Sovyet)lerin elhak
Çok himmeti sebk eyledi Mister (Trumân)ın

(Râsıd) yine gel eyle ki îlân-ı mübâhât
Can vermededir âleme iksîr-i beyânın

RÂSID

Ataların akıl edemedikleri

★ Aşkta istikbal maziyi unutturur .

★ Güzellik bir tuzaktır: Tabiat onu insanların akıl yoluna kurmuştur .

★ Güzellik bir tavsiye mektubudur, hükmü pek az devam eder.

★ Yapma âşıklar hakikî âşıklardan ziyade emellerine nail olurlar.

Doktor — Nasıl, verdiğim uyku ilâcından sonra rahat rahat uyuyabiliyor musun?

Hasta — Ben rahat rahat uyuyorum, ama şimdi de horultumdan yanımdakiler uyuyamıyorlar !

— *Nereye babalık ?*
— *Etyemeze gideceğim ..*
— *Anlaşıldı, İstanbulda tur yapacaksın !*

— **Her erkeğin kendine göre dertleri olurmuş, halbuki hiç gözükmez..**
— **Tabii, hepsi eteklik giyer de ondan !**

"NUH,,un gemisi

Amiralin beyanatı

Nuh peygamberin Ağrı dağının tepesinde olduğu söylenen gemisinin yeniden gazetelere bir mevzu teşkil eylediği malûmdur. Bu bapta en salâhiyetli zat amiral Abidin Dav'er olduğu cihetle muharrirlerimizden «Yekta Lâfçeken» i dün Amiralin Yassı adadaki ikametgâhına gönderdik. Muharririmizin müşahedelerini aynen naklediyoruz:

«Amiral Dav'er'e büyük üniformasını giymiş olduğu halde bahçedeki havuzunda yandan çarklı bir vapura kumanda ederken mülâki oldum. Kendisini selâmladıktan sonra ziyaret sebebini anlattım; lûtfen tebessüm etti.

— Sorunuz! dedi.

— Evvelâ Nuh hakkında fikirlerinizi sormaklığıma müsaade buyurunuz.

Büyük Amiral :

— Her şeyden evvel şunu bilmeniz lâzımdır; dedi, Nuh, bir efsane değil, bir hakikattir. Bu adamın asıl ismi Şamahnakşanigapisti'dir. O zaman soy adı kanunu çıkmadığı için aile ismi almamıştır.

— Her halde insanlardan ilk denizci bu adamdır...

— İlk suya... Fakat unutmayın ki Nuh denizci değildi.

— Aman! Nasıl olur?

— Evet... Denizci değildi. Nuh gemisini karada yapmış ve içine bindikten sonra ortalığı su basarak gemi kendi kendine kalkmıştır. Tasavvur edin, geçen sene Adanayı su bastı. Ahaliden bazıları çamaşır tekneleriyle, bazıları bir sal üstünde suyun cereyanına kapılarak sefer ettiler... Bunlar denizci mi oldular? Asla... Nuh da böyledir. Nuhun o kadar denizcilikten haberi yoktu ki bugün gemi diye ileri sürülen o koca sundurma büyük bir tavuk kümesinden başka bir şey değildi. Nuhun gemisinin yapısını tavuğun göğüs kemiklerinden aldığı hakkındaki efsane de bunu isbat eder.

— Beni hayretlere düşürüyorsunuz...

— Sonra unutmayın. Bu üstü kapalı kümesin yelkeni yoktu, dümeni yoktu, küreği de yoktu.

— Desenize efendim... Mübarek gemi değil sanki İstanbul belediyesi.

Amiral endişe ile etrafına bakınarak :

— Susunuz! dedi. Böyle kıyaslar, teşbihler yapmayınız ve unutmayınız ki ben fahrî amiralim. Fakat asıl mesleğim belediyeciliktir.

— Bu gemi ile neden bu kadar meşgul oluyorlar?

— Sebebini söyliyelim: Dünyada ilk geminin bizim ülkemizde karaya oturması tarihin unutulmaz bir lütufkârlığıdır. İstanbul belediyesi bu lütuftan istifade etmek vazifesini bana tahmil eyledi.

Amiral eğilerek:

—Size bir sır tevdi edeceğim! dedi ve elimden tutarak büyük villâlarının arka kısmına götürdü. Orada büyük tezgâhlarda muazzam bir yapı yapılıyordu.. Ağaçlar biçiliyor, kalafat takırtısı devam ediyor ve zift dumanları gökyüzüne yükseliyordu.

— İşte! dedi. Nuhun gemisi...

Bir yandan bunun inşasına devam edilecek bir yandan da Eminönü büyük bir havuz haline konulacak... Nuhun gemisi bu havuzda dolaştırılacaktır. Tabiî Nuh ben olacağım!

Ellerine sarılarak sordum:

— Gemiye kimleri koyacaksınız?

Mânâlı bir bakışla:

— Daha liste hazırlanmadı! dedi. Onu da Mizah okuyucularına ileride bildiririm!

— *Kızım, ben sen yaştayken erkeklerden kaçardım...*
— *Şimdi aksine, erkekler senden kaçıyor !*

— *Ahmedi bırakıp şimdi bir doktorla konuşmağa başlamışsın !*
— *Ne yapayım, Ahmede olan aşkımı tedavi için !.*

Tek keramet

İstanbul vasfında

I

Bir belde ki her semti birer cây-ı safâdır
Her caddesi akşamlara meydân-ı gazâdır

Bir kısmı yeşil sâha ki üstünde gezenler
Her lâhza yeşillenmeye hâzır zürefâdır

Bir kısmı da mermer basamaktır ki çıkarken
Dizlerde sinirler kasılar lerze-nümâdır

Bir kerre çıkan bir daha çıkmazsa şaşılmaz
Tekrâr inerek çıkması takdire sezâdır

Takdîre sezâ cümleten elvâh ü menâzır
En hayrete şâyan yeri deryâ ve semâdır

Bundan daha şâyân-ı taaccüb cihet ancak
İ'mârda meşhûdum olan sehv ü hatâdır

Yâ Rab ne plândır ki serip hâneyi hâke
Sükkânına gösterdiği yer beyt-i hüdâdır

Allah evi göstermek için kul evi yıkmak
Vâlî değil erbâbı bakan olsa becâdır

İstanbulu vaktiyle Nedîm etti terennüm
Vâlîsi fakat bizlere mevzû-i senâdır.

AKILLI OZAN

— *Sevgilim! Mesut olabilmem için ağzından çıkacak bir kelimeyi bekliyorum, benimle evlenir misin?*
— *Hayır!*
— *Teşekkür ederim. Saadetim işte bu kelimeye bağlı idi!*

Erkek — Sana haftalardanberi bir şey sormak istiyorum..
Kız — Ben de aylardanberi onun cevabını hazırladım...

FIKRALAR

FAL

Hitlerle Musoliniden sonraya kalan tek diktatör ,bir gün sarayına falcıbaşıyı çağırttı:

— Ben ne zaman öleceğim, öğrenmek istiyorum! diye emretti.

Falcı iskambile baktı, suya baktı, aynaya baktı. Sonra:

— Ne zaman öleceğini kat'î olarak bilemem, dedi. Fakat bildiğim bir şey var ki o da şu: Ölümünüz dünyanın bayram edeceği bir güne rastıyacak!

TELEFON

İçeriki odadan birisinin bağırdığı duyuluyordu.

Bay, hademesini çağırarak sordu:

— Nedir bu gürültü? Ne oluyor Allah aşkına!

Hademe izah etti:

— Zat işleri müdürü Ankarayla konuşuyor, efendim.

Bayın hiddeti son dereceyi buldu:

— Fesuphanallah! Hangi devirdeyiz! Telefonla konuşsa ya!

Aşk bu!..

YAZAN : VİR-GÛL

Ahmet Hiçyılmazer kendini, Altıncıdairedeki apartımanın yedinci katındaki bekâr odasına attığı zaman kendi kendine bir de kahkaha attı:

— Oh! «Mesudum!» diyebilirdi. O gün ,sevgilisiyle nisandan bir gün çalmışlar, kışın bu ayazında Adanın çamları altında titremişlerdi .Ama, aşk bu! Kış, mış dinler mi! Yaz istediği kadar gelmesin, ayaz istediği kadar yellesin... İki gönül bir olunca nisan haziran olur! ,

Biraz nefes aldıktan sonra, kalktı, çarpık konsolun üzerindeki kırık aynada yüzünü gözden geçirdi. Kendisini iyi tanımasa yanaklarındaki pençe pençe morları tkoat izi zannedecekti. Fakat kendisi de, sevgilisini de çok iyi tanıyordu. Neriman öyle şeker şeydi ki! Bir yutumluk lâti lokum mübarek!

Kalbi heyecandan samba oynuyordu. Yerinde duramıyor, otur, oturamıyordu .Ne yapsın? Yattı. Fakat yatamadı da: Kalbi hacıyatmaz gibivdi: Onu derhal tekrar ayağa fırlattı.

Masanın basına geçti: Mektup yazacaktı. İçini açacak, kalbini dökecekti. Zaten sanat dediğiniz sev de böyle doğmamış mıydı? Hislerini ifade edecek, onları ebedivetin malı haline getirecekti (eğer mektubu yırtılmazsa!)

*
* *

Yazdı, bozdu, tekrar yazdı, çizdi ,temiz etti .Masanın üzerine bıraktı, ayağa fırladı. Oh! Kalbi o kadar ferahlamıstı ki! Simdi artık o geceki eğlencesine çıkabilirdi. Neriman mısıl mısıl uvurken o. fitil fitil cekecekti... Ask güzel şeydi doğrusu!

Gözü tekrar aynaya ilişti. Gömleği buruşmuştu. Böyle gidemezdi ya. Soyundu. Dolabı açtı. Yedek tek gömleğini çıkardı. Fakat bakar bakmaz şafak attı: Önü yırtılmış, düğmeleri kopmuş, ilikleri parçalanmıştı. Bu kadın da... Allahın belâsıydı vallahi! Şimdi yerinde olsaydı gider ona güzelce bir çatardı. Fakat bu moruk kapıcı - kadın saat beş oldu mu gider, yerine oğlunu bırakırdı. Çamaşırları ondan başkasına da yıkatamazdı ki!. Kadın ucuz yıkıyordu doğrusu .

Kendi kendine; «Dur,» dedi, «Şuna bir kalay döşeneyim. Gömleklerimi parçalamak neymiş, anlasın. Çarnaçar eski gömlekle gideceğiz.»

Gitti. Giderken kapıcının kulübesine küfürnameyi bıraktı, Galatasaray postanesinden de Nerimanın mektubunu attı, ondan sonra, arkadaşlariyle buluşup keyif çattı .

*
* *

Ertesi sabah Neriman, postacının uzattığı mektubu, eli şekeri kapan bir çocuk gibi, ağzı kulaklarına varıncaya kadar sırıtarak aldı. Fakat okuyunca balık yağı içmiş gibi yüzünü ekşitti:

Bu aşk (!) mektubunda şunlar yazılıydı :

«Utanmaz karı!

«Bir daha gömleğe o kadar asılma. Parıça parça paralıyorsun. Üzerinde bir tek düğme kalmamış. Ellerin de çalı süpürgesi mi ,mübarek! Bir daha sefere dikkat et. Sonra karışmam, alâkayı keserim.»

Ayni gün kapıcı kadın da kendisini (!) cumartesi günü öğleden sonra Köprü Ada iskelesine davet eden hararetli bir aşk mektubu almıştı!

— *Seçim mi başladı?*
— *Yok yahu, şimdi demokrasi var, seçimler düzeldi.. Biri idareden şikâyette bulunmuş olsa gerek !*

— *Acaba bir parmak mı var ?*
— *Aah, artık parmak demiyorlar, kontakmış!*

Çömezin Röportajları:
146
Neler lüzumsuzdur ?

Çizen: RAMİZ

— Sizce lüzumsuz şey var mı?
— Esnafın oyununu seyretmek varken Belediyenin tiyatro yapması lüzumsuzdur!

— Sence lüzumsuz olan nedir?
— Büyüklerin çocukluk ettiği bu zamanda Çocuk Bayramı lüzumsuzdur!

— Lüzumsuz gördüğünüz nedir?
— Takvimlerde ilkbahar kelimesi!

— Lüzumsuz bulduğunuz nedir?
— Ev sahipleri hava alırken kiracıların hava tebdiline gitmeleri lüzumsuzdur!

— Sizin lüzumsuz bulduğunuz nedir?
— Kasaplar iflâhımızı kestikçe mezbaha lüzumsuzdur !

— Lüzumsuz bulduğunuz nelerdir?
— Satıcılar ihtikârı yürüttükçe kuru sıkı mücadele lüzumsuzdur!

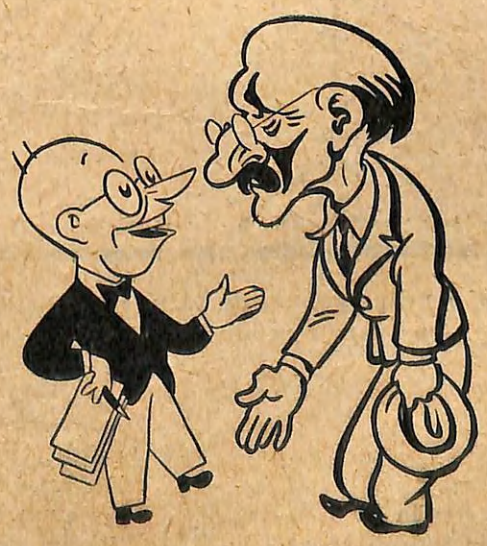

— Lüzumsuz olan sence nedir?
— İmamlar bildiklerini okudukça cemaatin onlara okuması lüzumsuzdur!

— Bayanlara göre lüzumsuz nedir?
— Biz varken kocalarımızdan gelir vergisi almak lüzumsuzdur !

TOMBUL TEYZE

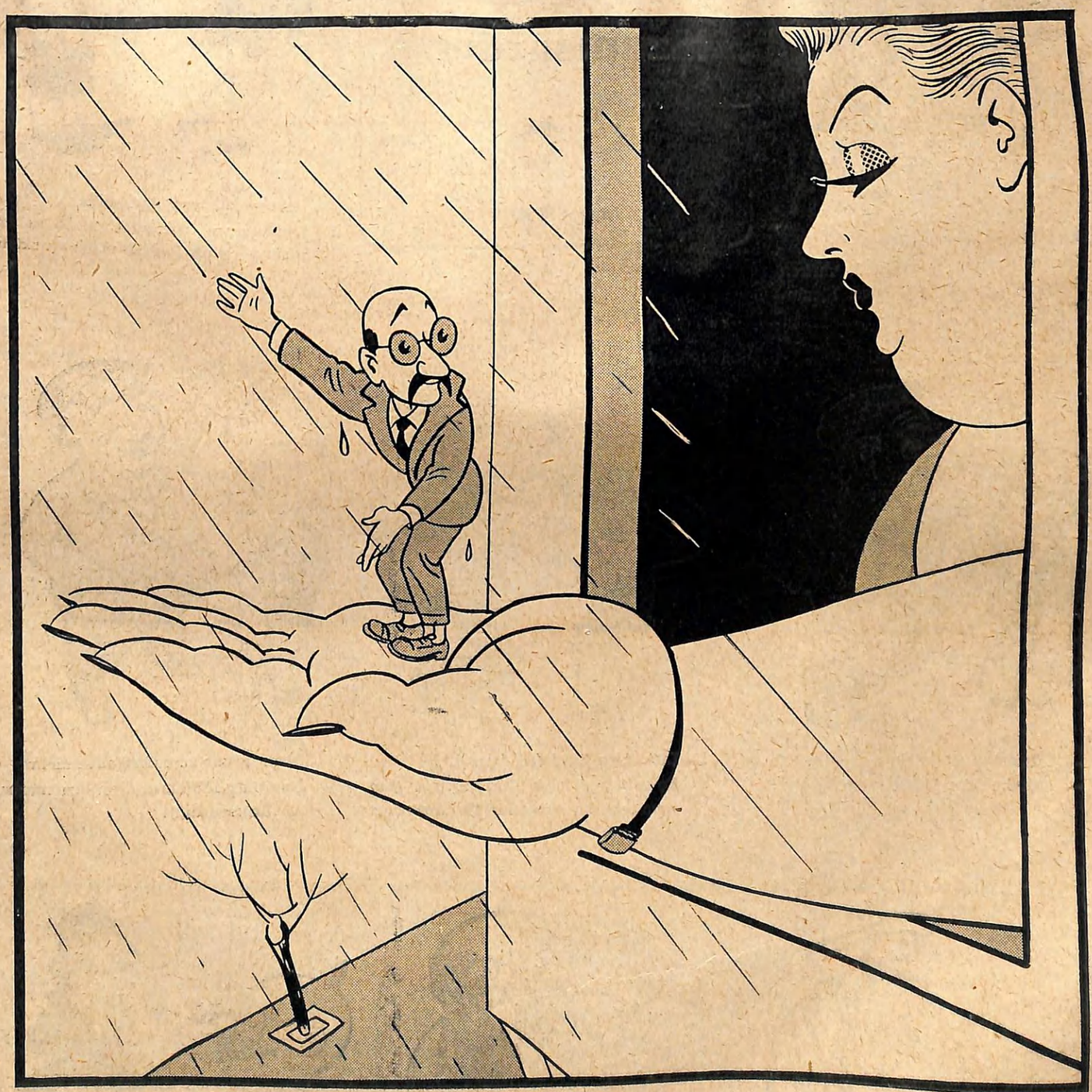

Sıska Dayı — Karıcığım, beni ne diye yağmurda tutuyorsun?
Tombul Teyze — Kocacığım, Nisan yağmuru bereketlidir. Her şeyi büyütür derler de!..

Postas

Tunceli: Osman Yandımaman,

S — Saygı değer sevgili Teyzeciğim,
Bakla döken falcı kızlara fal baktırmağa bayıldığım gibi göbekten istikbali keşfeden kâhinlere çıraklık ederek bu ilmi de öğrenmeğe can atmaktayım. Bunun için ne suretle, kime ve nereye müracaat edileceğini bilmemekteyim. Bundan dolayı teessür içindeyim. Muhterem teyzemiz her derde derman olduğu gibi benim derdime de deva bulacağını tahmin ederek müracaati münasip buldum. Bu hususta sağlık vermenizi üstün saygılarımla sunarım.

C — Sayın okuyucum sizin öğrenmek istediğiniz ilmi öğrenmeğe göbek atanların çok olduğunu tahmin ediyorum. Fakat bu işi yedi göbek falcı olanların daha salâhiyetle öğreteceklerini de zannediyorum. Binaenaleyh sizin benden evvel onlara müracaat etmenizi tavsiye eder, hürmetlerimi sunarım!

İstanbulu tanıyor musunuz? Tanıyorsanız aşağıdaki gölgelerin neresi olduğunu bilin bakalım!

1 — Minareleri birbirine en yakın cami.

2 — Minareleri birbirine en uzak cami.

3 — Eski kuduz, yeni erkek hastanesi.

4 — Güzelliği maziye mal olmuş bir hisar.

5 — Vaktiyle önünde kelle uçurulan bir cami kapısı.

Geçen sayıdaki gölgelerin halli:

1 — Ayasofya, 2 — Sirkeci istasyonu, 3 — Sultan Mahmut türbesi, 4 — Küçüksu kasrı,

Vecizeler

Tanıdıklarımızın; yükselenlerini gururlanmak, alçalanlarını teselli bulmak için anarız.

★

Cumhuriyet, içerisinde makam otomobillerinin gezmiyeceği toprak parçalarına verilecek isimdir.

★

İnsan güldüğü kadar yaşar.

★

İzzeti nefis; kendimizden küçüklere karşı dermeyan edilen, büyüklere kırdırılan bonodur.

★

Âlim olup hayıflanacağına cahil olup keyiflen.

YENİLİR, YUTULUR

Hacı Ağa, metresine sızlanıyordu:

— Ah, Fatoş! Seni öyle seviyorum ki, sana öyle alıştım ki! Sen de beni sevsen, bana alışsan..

Fatoş cevap verdi:

— Merak etme, ağam. Elbette alışırım. Bak, sarımsağa nasıl alıştım!

KARA DAVUT GANİMET PEŞİNDE

Gazete muhabirliğinin, sekreterliğinin eşsiz üstadı ve Kara Davut müellifi Nizamettin Nazif Tepedelenlioğlu bir röportaj için gittiği Deliorman bölgesinde inanılmaz bir maceranın kahramanı olmuştur. Üstad, bir harabede dolaşırken dünyalar güzeli bir kızın feryatlarını duyarak o tarafa atılmış, az sonra korkunç bir canavarın bir kızı kaçırmakta olduğunu görmüştür. Derhal soyadını hatırlayan Nizamettin Nazif Tepedelenlioğlu, canavarın tepesini delerek kızı kurtarmıştır. Resmimiz, canavarı tepesi delindikten sonra sendeler vaziyette gösteriyor. Elini uzatan, arkadaşımızın kurtardığı genç kızdır. Arkadaki mütevazı kahramanı ise ayrıca takdime hacet görmüyoruz.

— *Bu sene mahsul azmış emme, öfus istiftekileri çıkaracakmış..*

— *Ah, bizde para da az emme, kimse istiftekileri çıkarmıyor!*

DENTOSİL

diş macunu

İnsanın ağzında bir bahar havası yaratır.

Sayı: 146

Sahibi ve yazı işlerini Gülen idaren eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet matbaası - İstanbul

Mizah

— *Bu dala birini bekliyorum!*